

Засць Анатолій Павлович,

доктор юридичних наук, професор,
член-кореспондент Національної академії правових наук,
заслужений юрист України,
завідувач кафедри загальнотеоретичного правознавства та публічного права

4 корп., кім. 328,
тел. (044) 425 60 73,
a.zayets@ukma.edu.ua

Народився 27 березня 1954 р. у с. Кур'янки Білогірського р-ну Хмельницької обл. У 1981 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині — Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого). З 1981 р. по 1983 р. працював старшим юрисконсультантом Управління сільського господарства Долинського райвиконкому Хмельницької обл., а згодом старшим юрисконсультантом тресту «Укрелеватор-млинбуд». У 1983–1985 рр. — аспірант, а потім молодший науковий співробітник, науковий співробітник, старший науковий співробітник Інституту держави і права АН УРСР (нині — Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України). З 1990 р. — головний науковий консультант науково-експертного відділу Секретаріату Верховної Ради України, з 1994 р. — заступник завідувача науково-експертного відділу Секретаріату Верховної Ради України, з 1997 р. — перший заступник керівника Науково-експертного управління (з 2000 р. — Головне науково-експертне управління) Секретаріату Верховної Ради України. З 2001 р. — перший заступник Державного секретаря Міністерства юстиції України, а з 2002 р. — Державний секретар Міністерства юстиції України. 2006–2011 рр. — перший заступник голови Державного агентства України з інвестицій та розвитку. 2011 – 2012 рр. — головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф.Г. Бурчака НАПрН України. 2012 - 2013 рр. — помічник Міністра юстиції України. 2015 – 2017 рр. — радник ректора Університету економіки та права «КРОК». З 2017 по теперішній час — професор кафедри загальнотеоретичних та державно-правових дисциплін Національного університету «Києво-Могилянська академія».

У 1985 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Посилення узгодженості і взаємозв'язку нормативних приписів як умова підвищення ефективності правового регулювання» (спеціальність 12.00.01), у 1999 р. — дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему: «Правова держава в Україні: концепція і механізми реалізації» (спеціальність 12.00.01). Вчений ступінь доктора юридичних наук присуджено у 2000 р., вчене звання професора присвоєно у 2002 р. Обраний членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук України) у 2002 р.

Напрями наукових досліджень — питання методології правознавства, конституційного та парламентського права, правової державності, теорії законодавства, місцевого самоврядування, теорії та практики українського парламентаризму, прав людини. Автор понад 130 наукових і навчально-

методичних праць, серед яких: «Система советского законодательства» (1987), «Методологические проблемы правоведения» (у співавт., 1989), «Правова держава в контексті новітнього українського досвіду» (1999), «Правова держава в контексті новітнього українського досвіду» (1999), «Організація регіональної та місцевої влади: досвід держав — членів Європейського Союзу та вибір України» (у співавт., 2000), «Територіальна організація влади в Україні» (у співавт., 2000), «Природа права: навчальний посібник» (2001), «Щодо концептуальних засад розвитку місцевого самоврядування. Місцеве самоврядування: 10 років здобутків» (2002), «Адміністративно – територіальний устрій України: проблемні питання та можливі шляхи їх вирішення» (у співавт., 2003), «Конституція України: Науково-практичний коментар» (у співавт. 2003, 2011), «Теорія держави і права. Академічний курс» (у співавт., 2006), «Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5 т. Т.1: Методологічні та історико-теоретичні проблеми формування і розвитку правової системи України» (у співавт., 2011 (рос.), 2013 (англ.), «Правова доктрина України: у 5 т. Т. 1: Загальнотеоретична та історична юриспруденція» (у співавт., 2013 (укр.), 2015 (англ.), «Верховенство права: світові і європейські стандарти» (у співавт., 2015), «Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Т. 3: Загальна теорія права» (у співавт., 2017).

Брав участь у роботі Конституційної Комісії при Президентові України, розробці законопроектів України та інших нормативних актів, зокрема: проекту Концепції розвитку національної інноваційної системи та проекту закону «Про внесення змін до Закону України «Про інноваційну діяльність» та ін.

Був представником Верховної Ради України у Конституційному Суді України (1997-1998, 2001, 2004), юридичним експертом з питань конституційного права Українсько-Європейського консультативного центру (1997 - 2000), членом Вищої Кваліфікаційної комісії суддів України (2003-2004).

Голова спеціалізованої вченої ради К 26.130.03 в Університеті економіки та права «КРОК» (2015). З 2004 – арбітр Міжнародного арбітражного комерційного суду. Позаштатний консультант Комітету Верховної Ради України з питань Регламенту та організації роботи Верховної Ради України (2015). Член редакційної колегії наукового видання «Правничий вісник Університету «КРОК».

Заслужений юрист України (2003), нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (1996), Почесною грамотою Верховної Ради України (2018), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2004), Почесною грамотою Головного управління державної служби (2004), Нагрудним знаком Головного управління державної служби «За сумлінну працю» (2008).